

Rok B
4. PÔSTNA NEDEĽA

R.: Pa - ne, chcem stá - le pa - mä - tať na te - ba.

Ž 137

1. Na brehu babylonských riek, | tam sme sedávali a pla-kali, keď sme si spo - mí - na - li na Sion.

—Na vŕby tejto kra-jiny* veša- li sme svo- je citary.—R.

2. Lebo tí, čo nás za-jali,* žia- da-li od nás spevy
—a tí, čo nás trápili, žiadali veselosť* „Zaspievajte nám ne- ja-ké pies- ne sionské!“—R.

3. Akože môžeme spievať pieseň Pánovu* v cu- dzej krajine?
—Keby som, Jeruzalem, zabudol na teba,* nech mi o- du-mie pravica.—R.

4. Nech sa mi prilepí jazyk na podnebie,* keby som ne-pa- mä-tal na teba,
—keby som Jeruzalem nepo vý-šil* za vr-chol svo- jej radosťi.—R.

Slá - va ti a chvá - la, Je - ži - šu Kri - ste.

Slá - va ti a chvá - la, Je - ži - šu Kri - ste.

alebo

man. Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodené- ho Sy-na; * každý, kto v neho verí, | má ve-čný ži-vot.